

NGHI THỨC NIỆM PHẬT SIÊU ĐỘ

Biên soạn: Pháp sư Huệ Tịnh

Người dịch: Diệu Nga

Hiệu đính: Định Huệ

Tịnh Độ tông thư tiếng Việt-Sách tùy thân- Hệ giáo nghĩa BT06

NGHI THỨC NIỆM PHẬT SIÊU ĐỘ

【越文淨土系列 教理隨身書】念佛超薦儀軌

Biên soạn	Pháp sư Huệ Tịnh
Người dịch	Diệu Nga
Hiệu đính	Định Huệ
Biên tập	Trung tâm dịch thuật Hán Nôm Huệ Quang
Nơi xuất bản	Tịnh Độ Tông Văn Giáo Cơ Kim Hội
Địa chỉ	41, Alley 22, Lane 150, Sec.5, Shin-Yi Road, Taipei 11059, Taiwan
Điện thoại	+886-2-27580689
E-mail	amt@plb.tw

Printed in Taiwan in March 2023.

Ấn tống kinh sách miễn phí,
hoan nghênh nhận đọc, hoan nghênh hỗ trợ ấn tống.

— Nơi phiên dịch tại Việt Nam —

Trung tâm dịch thuật Hán Nôm Huệ Quang
Địa chỉ : Số 116, đường Hòa Bình, phường Hòa Thạnh, quận
Tân Phú, Thành phố Hồ Chí Minh, Việt Nam, 700 000
Điện thoại: + (84)366652268; +(84) 35782386
E-mail: bpdtinhdown@gmail.com

MỤC LỤC

NGHI THỨC NIỆM PHẬT SIÊU ĐỘ	7
-----------------------------------	---

PHỤ LỤC

1. NGHI THỨC NIỆM PHẬT SIÊU ĐỘ (BẢN TÓM TẮT)	46
2. CẢM ỨNG THÙ THẮNG CỦA NGHI THỨC NIỆM PHẬT SIÊU ĐỘ	
♦ Nương vào vạn đức hồng danh, cứu độ u linh đọa lạc	58
♦ Kể bên cái chết – không thuốc khỏi bệnh	67
♦ Hồn phi linh thổ - Phật dẫn về Tây	79
3. LỢI ÍCH VÀ SỰ THÙ THẮNG CỦA VIỆC NIỆM PHẬT	88
4. BẤT LUẬN THẾ NÀO	94

NGHI THỨC NIỆM PHẬT SIÊU ĐỘ

Lễ Phật ba lễ (đọc thầm: Đệ tử... kém phước kém tuệ, nguyện Phật từ bi, xót thương không bỏ, gia hộ đệ tử...trụ trong hải hội Phật mà làm Phật sự).

1. Tán Liên Trì

(hoặc niệm Phật 10 lần, 100 lần)

Liên Trì hải hội

Di-đà Như Lai

Quán Âm Thế Chí tọa liên đài

Tiếp dẫn lên sen vàng

Đại thế hoằng khai

Phổ nguyện thoát trần ai

Nam-mô Liên Trì hải hội Bồ-tát ma-ha-tát (3 lần).

2. Pháp ngữ

*Di-đà hải hội pháp tràng khai
Hải chúng thanh tịnh giáng lâm lai
Rộng độ chúng sanh về Cực Lạc
Chư Phật hoan hỷ thỏa bản hoài.*

Nhất tâm ngưỡng bạch hương linh... (chúng sanh cõi âm) (lịch đại tôn thân họ...): Phật tử chúng con, đời trước có duyên, nay được thân người khó được (chúng con là con cháu họ..., tên là..., đời trước cùng họ... có được nhân duyên, làm con cháu họ..., mới được thân người khó được), được nghe Phật pháp khó được nghe, biết báo ứng thiện ác, hiểu nhân quả ba thời, thấy luân hồi lục đạo, lại biết pháp xưng danh niệm Phật, vãng sanh Cực Lạc, rất ráo giải thoát. Nay vì nghĩ đạo tri ân báo

ân (vì báo ân sinh thành, đức tổ tiên, ghi nhớ hiếu đạo làm người, nay đối trước lịch đại tôn thân), kính thuật chân lý Phật-đà, tỏ bày pháp mầu cứu độ, ngưỡng nguyện hương linh... (chúng sanh cõi âm) (lịch đại tôn thân họ...), xưng niệm danh hiệu Phật A-di-đà, nương nguyện lực Phật, nhờ công đức Phật, mãi là biển khổ sanh tử trầm luân, vãng sanh Cực Lạc Niết-bàn thường trụ.

3. Thỉnh Thánh

Nhất tâm phụng thỉnh Tây phương
Cực Lạc thế giới Đại từ đại bi A-di-
đà Phật.

Nhất tâm phụng thỉnh Tây phương
Cực Lạc thế giới Đại bi Quán Thế
Âm Bồ-tát.

Nhất tâm phụng thỉnh Tây phương
Cực Lạc thế giới Đại lực Đại Thế
Chí Bồ-tát.

Nhất tâm phụng thỉnh Tây phương
Cực Lạc thế giới Thanh tịnh đại hải
chúng Bồ-tát.

Ngưỡng nguyện Di-đà, thánh chúng,
không bỏ bốn thế, thương xót hữu tình,
trong giây phút này, quang lâm pháp hội,
tiếp dẫn hương linh... (chúng sanh cõi âm)
(lịch đại tôn thân họ...), thoát khỏi ba cõi
sáu đường, không còn luân hồi sanh tử,
vãng sanh Tịnh Độ Cực Lạc, chúng ngộ
Niết-bàn chân như.

4. Triệu linh

Nhất tâm triệu thỉnh:

*Xa xa nhìn núi có màu
Gần nghe nước chảy lầu lầu vô thanh
Xuân đi mất, trời vẫn hoa
Chim kia nào sợ người qua chốn này.*

Thứ nhất dâng hương, trước xin triệu thỉnh, hương linh... cùng tôn thân nhiều kiếp. Kính mong, nương nhờ bản nguyện và công đức Phật, giờ này phút này, hoan hỷ về đây, được Phật cứu độ, vãng sanh Cực Lạc.

Nhất tâm triệu thỉnh:

*Thời gian như tên bắn,
Năm tháng tựa thoi đưa,
Nghĩ cốt nhục đã chia lìa,
Nay nào thấy dung nghi đâu nữa!*

Lại thắp hương thơm, lại xin triệu
thỉnh hương linh... cùng các vị tôn
thân. Nương nhờ bản nguyện và
công đức Phật, giờ này phút này,
hoan hỷ về đây, được Phật cứu độ,
vãng sanh Cực Lạc.

Nhất tâm triệu thỉnh:

*Tam đồ dễ đọa,
Lục đạo khó ra,
Nếu chẳng nương từ lực Di-đà,
Há nên được con đường giải thoát!*

Lại thắp hương thơm, lại xin triệu
thỉnh hương linh... cùng các vị tôn
thân. Nương nhờ bản nguyện và
công đức Phật, giờ này phút này,
hoan hỷ về đây, được Phật cứu độ,
vãng sanh Cực Lạc.

Hương linh... cùng chư vị tôn thân
nhiều kiếp, may nhờ sức nguyện Phật, gặp
đạo tràng thù thắng, nên nghĩ khó tao
phùng, kính mộ vui Cực Lạc, chán lìa khổ
Ta-bà, đồng niệm Phật Di-đà, đồng sanh
nước Cực Lạc.

5. Dâng cúng

(hương, cơm, hoa, quả,)

6. Văn bạch

*Di-đà độ sanh,
Bi trí rộng sâu,
Độ khắp cả mười phương,
Âm dương nào cách trở.
Nay hương linh ...
Cùng tôn thân nhiều kiếp,
May gặp duyên thù thắng,
Nên dốc lòng kính tin,
Đến dưới tòa này,
Kính nghe diệu pháp,
Chí thành niệm Phật,
Mong được cứu độ,
Vãng sanh Cực Lạc.*

7. Khai thị

7.1. Giảng giải sơ lược về Cực Lạc, hướng dẫn niệm Phật

*Vàng cũng không, bạc cũng không,
Chết rồi trong tay chưa từng có
Vợ cũng không, con cũng không,
Suối vàng đường đến chẳng gặp nhau.*

Đức Phật có dạy: Ở Tây phương, có thế giới tên là Cực Lạc, có đức Phật hiệu A-di-đà, hiện đang thuyết pháp. Thế giới Cực Lạc, không có các khổ, chỉ hưởng điều vui, nên gọi là Cực Lạc. Cũng chính là không có tất cả ưu não của thân tâm, chỉ có vô lượng thanh tịnh hỷ lạc, không có nỗi khổ sanh tử luân hồi trong ba cõi sáu đường, chỉ có niềm vui tự tại vô ngại của thân tâm miên viễn.

Thế giới Cực Lạc là của đức Phật A-di-đà vì chúng sanh trong mười phương mà kiến lập. Phật A-di-đà xét thấy chúng sanh luân hồi trong sáu nẻo, chìm đắm trong ba đường, tạo tác nghiệp tội, thọ lãnh khổ nạn, đời đời kiếp kiếp, vô cùng vô tận, nên phát bi nguyện, tích cực, chủ động, bình đẳng, vô điều kiện đều vì muốn cứu độ hết thảy chúng sanh tội khổ trong mười phương. Hễ là chúng sanh trong sáu nẻo, chẳng luận cõi trời hay cõi người, chẳng luận người thiện hay kẻ ác, chẳng luận ba nẻo hay bốn loài, chỉ cần xưng niệm Nam-mô A-di-đà Phật, thì Phật A-di-đà nghe tiếng mà ứng hiện, phóng quang nhiếp hộ, liên đài tiếp dẫn, trong khoảng sát-na, vãng sanh Cực Lạc, mãi thoát luân hồi, không còn sanh tử, thân an tâm lạc, tốc chứng Bồ-đề.

Chỉ cần niệm Phật, liền được cứu độ, thù thắng dễ dàng.

Hương linh... (chúng sanh cõi âm) (các vị tôn thân), gặp thẳng duyên này, xin hãy kính cẩn, nương theo tiếng niệm Phật của (chúng) tôi mà cầu sanh Cực Lạc.

*Ngày nào ao bấu chẳng nở hoa
Bốn sắc lung linh chiếu bảo tòa
Tay vàng đuổi tiếp người nguyện thiết
Cớ chi chẳng nhớ về quê cha!*

Nam-mô A-di-đà Phật
(10 hoặc 100, 1000 lần).

7.2. Giảng giải sơ lược sáu đường, khiến sanh tâm nhàm chán

*Chư thiên Lục dục hiện ngũ suy
Tam thiên còn chịu họa phong suy
Dù cho tu đến Phi phi tướng
Chẳng bằng Cực Lạc, hướng Tây quy.*

Đức Phật có dạy: “Ba cõi không an, giống như nhà lửa, các khổ đầy đầy, thật là đáng sợ”. Ba cõi tức là sáu đường: Trời, người, a-tu-la, súc sanh, ngạ quỷ và địa ngục.

Sáu đường là thế giới mà chúng sanh tùy nghiệp thọ báo, chúng sanh do chưa thoát được nghiệp của chính mình, nên ở trong sáu đường, thọ khổ sanh tử, luân hồi vô tận, cho nên gọi là Lục đạo luân hồi. Người hành thiện thì được sanh trong ba đường lành: Trời, người, a-tu-la; người tạo ác thì bị đọa vào ba đường dữ: Súc sanh, ngạ quỷ, địa ngục.

Người sống trên đời, hoặc thiện nhiều ác ít, hoặc ác nhiều thiện ít, hoặc thiện ác đều nhiều, hoặc thiện ác đều ít, hoặc chỉ có thuần ác không thiện, chưa từng có thuần thiện không ác. Thế nhưng, thói thường

phàm phu thì đều là ác nhiều thiện ít, do đó mà kẻ đọa lạc trong ba đường ác thì nhiều, người sanh cõi người thì ít, được sanh lên trời lại càng hiếm hoi. Thế nên, đức Phật mới dạy: *“Có được thân người như đất trên đầu móng tay, mất đi thân người giống như đất trên cả đại địa”*. Lại nói: *“Một khi mất thân người, muôn kiếp khó được lại”*.

Thế nhưng, ba cõi sáu đường, dù là cõi người hay ở cõi trời, đều có các khổ: Khổ thân tâm, khổ hoàn cảnh, khổ luân hồi, khổ lớn khổ nhỏ, khổ ngắn khổ dài, nỗi khổ vô tận, biển khổ vô biên, không thốt thành lời. Đó là phiền não bất an, tấn tuồng đáng sợ của thống khổ đã được Phật dùng nhà lửa để ví cho. Hễ chúng sanh chưa lìa khỏi ba cõi sáu đường, thì chắc chắn còn chịu họa thiêu đốt trong nhà lửa, mãi bị nhận chìm trong biển khổ.

Nay hương linh... cùng chư vị tôn thân, nếu đã rơi vào địa ngục, ngạ quỷ, tức đã đích thân nghiệm lấy cái khổ nhà lửa; giả như đã sanh lên cõi trời, một khi thọ mạng chấm dứt, khó tránh khỏi nỗi khổ đọa lạc. Thế Tôn từng dạy: *“Dù được thọ thân Phạm thiên, cho đến Phi tướng phi phi tướng thiên, thì khi mạng chung cũng vẫn đọa trong ba đường ác”*. Như Lai cũng dạy: *“Từ trời sanh vào địa ngục, từ địa ngục sanh lên trời”*. Mới biết, ba cõi như nhà lửa, khổ không thể nói, khổ khó nghĩ bàn.

Bi nguyện Di-đà, thệ cứu kẻ khổ, kêu gọi thiết tha: *“Trong ba đường ác, địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh, đều sanh nước Tôi, được Tôi giáo hóa, mau chóng thành Phật”*.

Lại nói: *“Chúng sanh luân hồi trong các cõi, mau sanh nước Tôi hưởng an vui, thường*

vận từ tâm cứu hữu tình, độ tận chúng sanh A-tì khố”.

Lại nói: “Nếu Tôi thành Chánh giác, tên là Vô Lượng Thọ, chúng sanh nghe danh hiệu, đều sanh trong nước Tôi, có được thân sắc vàng, diệu tướng đều viên mãn, cũng dùng tâm đại bi, làm lợi ích chúng sanh”.

Đã có Di-đà cứu độ, Cực Lạc để về thì hương linh... (chúng sanh cõi âm) (chư vị tôn thân) gặp thẳng duyên này, xin hãy trân kính, nương tiếng niệm Phật của chúng tôi mà cầu sanh Cực Lạc.

*Thập ác, ngũ nghịch cùng ngu nhân
Mãi mãi trầm luân chốn lục trần
Một niệm xưng danh Di-đà hiệu
Về Tây thấy đồng Pháp tánh thân.*

Nam-mô A-di-đà Phật
(10 hoặc 100, 1000 lần).

7.3. Giảng giải sơ lược y báo Cực Lạc trang nghiêm

*Quán cõi Cực Lạc Di-đà đây
Rộng lớn bao la các báu đây
Trang nghiêm hơn cả mười phương cõi
Bốn tám nguyện vương thành cõi Tây.*

Cõi nước Cực Lạc thanh tịnh trang nghiêm, hơn hẳn tất cả mười phương thế giới, không có tên tam đồ khổ nạn, chỉ có tiếng an lạc tự nhiên, rộng lớn mênh mông, vi diệu thù thắng, kiến lập thường nhiên, chẳng sợ chẳng dời, Đệ nhất nghĩa đế, cảnh diệu cõi mẫu.

Thế giới Cực Lạc, cõi nước thanh tịnh, chiếu khắp tất cả mười phương, vô lượng vô số, bất khả tư nghị thế giới chư Phật, hết như gương sáng soi tỏ dung nhan.

Thế giới Cực Lạc là cảnh giới tự nhiên như ý, muôn thứ đều được tâm nghĩ sự thành, mong muốn cơm áo nhà xe, vạn vật nhu yếu thường dùng, đều tùy tâm nghĩ tưởng được như sở nguyện, tự nhiên đến đi.

Thức ăn Cực Lạc: Nếu khi muốn ăn, tùy tâm muốn gì, bàn ghế thất bảo, chén bát bảy báu, tự hiện trước mặt; thức ăn trăm vị, tự nhiên đầy đủ; thân tâm nhu nhuyễn, không đắm nhiễm vị; sắc lực cường tráng, không có tiện uế; khi đã ăn xong, thức ăn tự ẩn, đến giờ lại hiện, chẳng cần lao nhọc.

Y phục Cực Lạc: Đẹp dễ trang nghiêm, muốn gì liền có, tự nhiên trên thân, chẳng cần may cắt, chẳng phải giặt nhuộm, trên thân cần những phục sức trang nghiêm, tùy tâm mà hiện, mặc sẵn trên mình, thù thắng vi diệu, vô lượng trăm nghìn, không thể ví dụ.

Chỗ ở Cực Lạc: Giảng đường, tinh xá, cung điện đều là bảy báu trang nghiêm, tự nhiên hóa thành, rực rỡ lớp lang, hơn hẳn Phạm cung. Muốn ở cung điện, lầu các lớn nhỏ, ít nhiều, trên dưới, đến đi, tùy tâm mà hiện, muốn vật dụng gì, liền có vật ấy.

Vật cõi Cực Lạc: Tất cả vạn vật, nghiêm sạch sáng ngời, hình sắc thù đặc, vô cùng vi diệu, không thể kể xiết.

Khí hậu Cực Lạc: Không có bốn mùa xuân hạ thu đông, chẳng nóng chẳng lạnh, mát mẻ thanh lương, dịu nhẹ điều hòa, an vui khó sánh, cũng không thiên tai địa chấn, luôn được an ổn.

Đất cõi Cực Lạc: Hoặc dùng vàng ròng làm đất, hoặc do thất bảo mà nên, hoặc lấy các báu mà thành, rộng lớn bao la, không có bờ mé. Các báu tự nhiên, rực rỡ chói lòa,

trắng lệt vi diệu, thanh tịnh vô nhiễm, đất bằng như lòng bàn tay, không có núi cao biển lớn, nếu tâm muốn thấy nơi nào liền thấy nơi ấy.

Ao cõi Cực Lạc: Nơi nơi đều có, ao báu thất bảo, nước tám công đức, mát mẻ trong ngần, mềm mại ngọt ngon, người uống nước này, trừ hết đói khát, nghiệp tiêu tuệ sáng, chướng tận phước tăng.

Nước cõi Cực Lạc: Nếu vào ao báu, hễ muốn ướt thân, tự nhiên ướt thân, muốn nước như cũ, nước liền như cũ, ấm lạnh điều hòa, tự nhiên như ý, thân an tâm lạc, gột sạch cấu nhiễm.

Hoa cõi Cực Lạc: Trong các ao báu, thường có các loài hoa sen trân báu, lớn như bánh xe, hoa sen màu xanh ánh sáng màu xanh, hoa sen màu vàng ánh sáng màu vàng,

hoa sen màu đỏ ánh sáng màu đỏ, hoa sen màu trắng ánh sáng màu trắng, chiếu sáng rực rỡ, như vầng nhật nguyệt, thơm khiết vi diệu.

Trời cõi Cực Lạc: Ngày đêm sáu thời, thường mưa các loại hoa trời vi diệu, lộng lẫy thơm tho, châu báu đủ màu, khiến cho người thấy, thân tâm thư thái, tăng trưởng vô lượng công đức thù thắng.

Hương cõi Cực Lạc: Từ ở dưới đất lên đến hư không, cung điện lầu các, sông suối cỏ hoa, khắp cả quốc độ, hết thủy vạn vật, đều được làm bằng châu báu, cùng với trăm nghìn loại hương, trang nghiêm vi diệu, hương thơm xông khắp mười phương thế giới. Bồ-tát ngửi được hương này đều tu hạnh Phật.

Cây cối Cực Lạc: Thế giới Cực Lạc, các cây bảy báu đầy khắp thế giới. Cây vàng, cây bạc, lưu-ly, pha lê, san hô, mã não cùng cây xa cừ, xum xuê lấp lánh, đẹp đẽ lạ thường. Mỗi khi gió thổi, liên khua ngũ âm, cung thương vi diệu, tự nhiên an hòa.

Lại còn cây nơi đạo tràng của Phật Di-đà cao bốn trăm vạn dặm, cành lá tán rộng hai mươi vạn dặm, tất cả các báu tự nhiên hợp thành. Gió lành nhẹ thổi, khua cây thất bảo, phát ra vô lượng âm thanh diệu pháp. Pháp âm như thể lan khắp cõi Phật. Hễ ai được nghe liền đắc pháp nhãn, trụ bất thoái chuyển, đến khi thành Phật, sáu căn thanh tịnh, không còn phiền não. Người thấy cây báu, đắc tam pháp nhãn.

Chim cối Cực Lạc: Thường có các loài chim lạ đẹp xinh, rực rỡ nhiều màu, như

chim bạch hạc, khổng tước, anh vũ, xá-lợi, ca-lăng-tần-già, cùng chim cộng mạng. Các loài chim ấy, ngày đêm sáu thời, hót tiếng vi diệu, thường nói pháp mầu, khiến người nghe tiếng, thấy đều niệm Phật, niệm pháp, niệm tăng, vô lượng công đức xông ướp thân mình. Các loại chim này chẳng phải do nghiệp mà sanh. Ở cõi Cực Lạc còn không có tên ác đạo, huống là có thật. Các loài chim ấy, hết thấy đều do Phật A-di-đà biến hóa mà thành, nhằm để tuyên dương vô lượng pháp âm, khiến cho hết thấy các loài hữu tình lợi ích an lạc.

Nhạc cõi Cực Lạc: Tự nhiên thường có vô lượng vô biên loại nhạc vi diệu, đều là pháp âm, vi diệu hòa nhã, thật là đáng ưa. Hết thấy âm thanh trong mười phương thế giới, âm thanh nơi này, đứng vào bậc nhất. Nếu có người nghe, tiếng vi diệu này, các ác

phiền não, đều được tiêu trừ, vô lượng công đức ngày một tăng trưởng, mau đắc Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Pháp côi Cực Lạc: Khi Phật Di-đà thuyết pháp cho chư Thanh văn, Bồ-tát, cho trời và người, thấy đều vân tập nơi giảng đường làm bằng thất bảo, tuyên dương giáo nghĩa, diễn bày diệu pháp, khiến cho ai ai cũng đều hoan hỷ, ngộ tâm liễu đạo.

Nên kệ tụng rằng:

*Cực Lạc không có khổ
Chỉ toàn hưởng điều vui
Đã không khổ luân hồi
Cũng không già bệnh chết.
Thức ngon tự nhiên đến
Áo đẹp tùy niệm thành
Cung điện lớn hoặc nhỏ
Vạn vật như ý hiện.
Khí hậu luôn ôn hòa*

*Đất đều bằng châu báu
Nước tám đức thơm trong
Uống vào tâm liền tịnh.
Trời thường mưa thiên hoa
Hương xông khắp mười phương
Cây, chim, nhạc thuyết pháp
Thấy nghe ngộ vô sanh.*

Thế giới Cực Lạc thanh tịnh trang nghiêm, an vui vi diệu như thế, hương linh... (chúng sanh cõi âm) (các vị tôn thân), gặp thắng duyên này, xin hãy trân kính, nương theo âm thanh chúng tôi niệm Phật, cầu sanh Cực Lạc.

*Di-đà cõi Phật thật nghiêm tịnh
Sáu nẻo ba đường thấy vô danh
Vạn vật trang nghiêm khó biết được
Muôn pháp vi diệu đều tịnh thanh.*

Nam-mô A-di-đà Phật
(10 hoặc 100, 1000 lần).

7.4. Giảng giải sơ lược chánh báo Cực Lạc trang nghiêm.

*Côi Tịnh giúp người đạo quả thành
Tánh tập Ta-bà chẳng còn sanh
Tử sinh phiền não đâu ràng buộc
Qua lại luân hồi dứt mối manh.*

Chúng sanh một khi, vãng sanh Cực Lạc, tức đã đoạn trừ luân hồi sanh tử trong ba cõi sáu đường, vĩnh viễn không còn tất cả thống khổ của thân tâm. Không còn khổ sanh, khổ già, khổ bệnh, khổ chết, khổ oán phải gặp, khổ cầu chẳng được, khổ ngũ ấm thành, cho đến không có tất cả loại khổ, chỉ toàn niềm vui. Dung nghi tướng mạo, trang nghiêm viên mãn, như Phật không khác, có vô lượng tướng hảo, vô lượng quang minh, vô lượng thọ mạng, vô lượng trí tuệ, vô

lượng từ bi, vô lượng công đức, thệ nguyện rộng sâu, biện tài vô ngại, tất cả tự tại.

Trong kinh có dạy: “Chúng sanh sanh về thế giới Cực Lạc đều là A-bệ-bạt-trí, lại có nhiều bậc Nhất sanh bồ xứ, vượt hơn tất cả Bồ-tát các địa, hiện tiền tu tập hạnh nguyện Phổ Hiền; như kim thân của Phật, tướng tốt đều viên mãn, cũng dùng tâm đại bi, lợi ích các chúng sanh, ba mươi hai tướng tốt, tám mươi tùy hình hảo, thấy đều giống như Phật, giảng kinh và giáo hóa đều như Phật không khác”.

Lại nói: “Cõi nước Phật Di-đà thanh tịnh an ổn, an lạc vi diệu, liền được thành đạo Niết-bàn vô vi. Thanh văn, Bồ-tát, trời người nơi ấy trí tuệ cao minh, thần thông tự tại, thấy đều như nhau, dung nghi không khác, vì thuận cõi khác mới có tên trời người, dung mạo đoan chánh, hy hữu lạ

thường, tướng mạo vi diệu, hơn hẳn trời người, đều có thân thể tự nhiên, rỗng lặng, vô cùng”.

Vãng sanh Cực Lạc “đều có thân thể tự nhiên, rỗng lặng, vô cùng” tức chứng nhập Niết-bàn, là viên thành Phật đạo, chấm dứt vô minh, đoạn trừ hoặc nghiệp, thọ mạng vĩnh hằng, không còn hoại diệt, thân chẳng già bệnh chết, tâm không khổ ưu sầu, bi trí nguyện lực rộng sâu, thần thông tự tại vô ngại. Do thần thông tự tại vô ngại mà được ngay trong một niệm có thể thị hiện tùy ý đến đi cõi này cõi khác, cho đến mười phương thế giới. Nếu muốn thấy được quyến thuộc hiện đời, cha mẹ con cái nhiều đời nhiều kiếp, thấy đều được thấy mà hiện thân cứu độ. Cũng có thể nơi mười phương thế giới, biến hiện tự tại, tuyên thuyết pháp mầu, cứu độ chúng sanh.

Nên kệ tụng rằng:

*Nếu có chúng sanh nào
Vãng sanh về Cực Lạc
Thì thoát khỏi luân hồi
Lại không thọ tám khổ.*

*Phiền não nghiệp chướng tiêu
Vô minh đều dứt sạch
Đủ tam minh, lục thông
Muôn vàn đà-la-ni.*

*Trong một niệm đến đi
Khắp mười phương thế giới
Biến hóa tùy duyên hiện
Thuyết pháp độ quần mê.*

*Diệu tướng đều viên mãn
Như kim thân của Phật
Lại dùng tâm đại bi
Độ hết thấy chúng sanh.*

Tổ sư có dạy: “Người thiện kẻ ác, trong chốn trời người, đều được vãng sanh, về nước Cực Lạc, thành bậc bất thoái, đều giống như nhau”.

Hương linh... (chúng sanh cõi âm) (các vị tôn thân) nay gặp thẳng duyên, xin hãy cung kính, nương tiếng chúng tôi niệm Phật, cầu sanh Cực Lạc.

*Phật cùng thánh chúng thân sắc vàng
Chiếu sáng lẫn nhau, tâm tương thông
Tướng hảo trang nghiêm nào sai khác
Phật lực mà nên các pháp đồng.*

Nam-mô A-di-đà Phật
(10 hoặc 100, 1000 lần).

7.5. Giảng giải sơ lược chánh nhân vãng sanh Cực Lạc

*Cực Lạc là Niết-bàn vô vi
Tùy duyên tác thiện e khó về
Vì thế Như Lai chọn pháp yếu
Dạy niệm Di-đà chuyên càng chuyên.*

Cõi nước Cực Lạc Niết-bàn vô vi, thanh tịnh trang nghiêm, siêu việt tất cả mười phương thế giới. Tất cả phàm phu, người thiện kẻ ác làm sao sanh về?

Nếu luận chánh nhân vãng sanh, chỉ xét nơi chuyên xưng danh hiệu Phật. Dù chúng sanh nào, muốn sanh Cực Lạc, chuyên xưng danh hiệu đức Phật A-di-đà, nương nguyện lực Phật, chắc chắn vãng sanh. Một khi vãng sanh thì được thành Phật.

Đức Phật A-di-đà nguyện rằng: “Mười phương chúng sanh, chí tâm tin ưa, muốn sanh về cõi nước Tôi, cho đến mười niệm, nếu chẳng sanh về, thể không thành Phật”.

Tổ sư giải thích: “Nay đức Phật ấy đã thành Phật rồi, thì biết bản thể bất hư, chúng sanh xứng niệm, đều được vãng sanh”.

‘Mười phương chúng sanh’ là tất cả chúng sanh, bao hàm thánh nhân, phàm phu, người thiện, kẻ ác, cõi trời, cõi người, bình sanh, lâm chung và thân trung ấm, cho đến địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh, v.v., các chúng sanh này đều là đối tượng được đức Phật A-di-đà thương xót cứu độ.

Đức Phật A-di-đà thành Phật đến nay đã mười kiếp, ngày đêm đuổi cánh tay vàng, kêu gọi mười phương chúng sanh, nhất là chúng sanh chìm trong nẻo khổ, chịu đủ

đọa đày, Ngài nói: “Chúng sanh luân hồi trong các nẻo, mau sanh nước Tôi hưởng an vui, thường vận từ tâm cứu hữu tình, độ khắp chúng sanh A-tì khố”. Cho nên, hương linh... (chúng sanh cõi âm) (các vị tôn thân) đều là đối tượng cứu độ của Phật Di-đà, chỉ cần lập tức xưng danh, liền được vãng sanh Cực Lạc.

Tổ Sư có dạy: “Do nguyên lực Phật mà ngũ nghịch, thập ác, tội diệt vãng sanh, báng pháp xiển-đề, hồi tâm sám hối, đều về Cực Lạc”.

Lại, danh hiệu Di-đà nghĩa là thế nào?

Kinh A-di-đà dạy: “Danh hiệu có vô lượng vô biên bất khả tư nghĩ công đức”.

Kinh Vô Lượng Thọ dạy: “Nếu có người nghe danh hiệu đức Phật A-di-đà, mà hoan hỷ vui mừng, dù trong một niệm, nên biết người ấy, sẽ được đại lợi, sẽ được đầy đủ công đức Vô thượng”.

Kinh Quán Vô Lượng Thọ dạy: “Chí tâm khiến cho âm thanh không dứt, đầy đủ mười niệm, xưng Nam-mô A-di-đà Phật. Do vì xưng danh mà trong từng niệm, liền được tiêu trừ tám mươi ức kiếp tội nặng sanh tử”.

Mới biết: Danh hiệu A-di-đà, đủ vô lượng vô biên, không thể nghĩ bàn, vô thượng công đức, bí mật sâu xa, thù thắng vi diệu. Dù chúng sanh nào, chỉ cần chuyên xưng danh Phật Di-đà thì liền có thể chứng đắc công đức vô thượng vi diệu, liền được tiêu trừ tám mươi ức kiếp tội nặng sanh tử, xa lìa lục đạo luân hồi, sanh về Cực Lạc thành Phật.

Tổ sư giải thích: “Chúng sanh xưng niệm danh hiệu, liền trừ tội trong nhiều kiếp, khi sắp mạng chung, Phật cùng thánh chúng, liền đến tiếp dẫn, các nghiệp tà ác không thể chuống ngại”.

Kinh A-di-đà lại nói: “Đức Phật ấy quang minh vô lượng, chiếu khắp mười phương, không bị chướng ngại, cho nên gọi là A-di-đà”.

Kinh Quán Vô Lượng Thọ nói: “Quang minh chiếu khắp mười phương thế giới, nhiếp thủ không rời chúng sanh niệm Phật”.

Tổ sư kết hợp hai đoạn kinh trên, giải thích thế này: “Quang minh Phật ấy vô lượng, chiếu khắp mười phương, không bị chướng ngại, chỉ quán chúng sanh niệm Phật, nhiếp thủ không rời nên đức Phật ấy hiệu là A-di-đà”.

Lại nói: “Chỉ có chúng sanh, chuyên niệm danh hiệu đức Phật A-di-đà thì được tâm quang của Ngài thường chiếu người này, nhiếp thủ không rời, hoàn toàn không nói, chiếu nhiếp chúng sanh tạp tu hạnh khác”.

Lại nói: “Thế Tôn Di-đà vốn đã phát thế rộng lớn sâu xa, dùng quang minh danh hiệu, nhiếp thủ giáo hóa, mười phương chúng sanh, chỉ cần tín tâm nghĩ nhớ, trên đến một đời, dưới đến mười niệm, một niệm., nhờ nguyện lực Phật, dễ dàng vãng sanh”.

Thế nên, dù chúng sanh nào, chỉ cần chuyên xưng, danh hiệu Di-đà, ắt được quang minh nhiếp thủ cứu hộ, chắc chắn vãng sanh về cõi Cực Lạc.

Kinh Vô Lượng Thọ nói: “Nếu có chúng sanh, gặp quang minh này, ba độc tiêu trừ, thân tâm nhu nhuyễn, hoan hỷ vui mừng, thiện tâm phát khởi. Nếu ở tam đồ và nơi khổ não, thấy quang minh này, đều được hết khổ, không còn nhiệt não, sau khi mạng chung, đều được giải thoát”.

Cho nên hương linh... (chúng sanh cõi âm) (các vị tôn thân), nếu vẫn trong tam

đồ, thì nên xưng danh Phật A-di-đà, được Phật ánh sáng, của đấng Từ phụ, từ bi nhiếp hộ, thoát ly khổ não ba đường, đều được vãng sanh Cực Lạc.

*Danh hiệu Di-đà, công đức vô lượng
Quang minh Di-đà, nhiếp thủ vô ngại
Từ bi cứu độ mười phương chúng sanh
Đài sen Di-đà, tiếp dẫn chúng sanh
Chúng sanh cần phải, xưng niệm Phật danh
Mong Phật cứu độ, vãng sanh Tịnh Độ.*

Ngưỡng mong đại chúng, khởi xưng thánh hiệu; hương linh... (chúng sanh cõi âm) (các vị tôn thân), chí thành khẩn thiết, nương tiếng niệm Phật, cầu sanh Cực Lạc.

*Sắc thân Di-đà như núi vàng
Tướng hảo quang minh chiếu mười phương
Chỉ có niệm Phật ánh sáng nhiếp
Nên biết bản nguyện mạnh khôn lường.*

*Sáu phương Như Lai hiện tướng lười
Làm chứng xưng danh về Tây phương
Hoa nở chính tai nghe diệu pháp
Nguyên hạnh Thập địa tự nhiên thành.*

Nam-mô Tây phương Cực Lạc thế giới
Đại từ đại bi A-di-đà Phật!

8. Niệm Phật

(Chỉ thành khẩn thiết xưng niệm ‘Nam-mô A-di-đà Phật’)

9. Hồi hướng

*Nguyên khắp hữu tình đều niệm Phật
Lâm chung trực vãng Cực Lạc bang
Lục thân quyến thuộc luôn đoàn tụ
Như Đại nguyện vương đồng thọ quang.*

*Nguyện đem công đức này
Hồi hướng đến hương linh... (chúng
sinh cõi âm) (tôn thân nhiều đời)
Bình đẳng thí tất cả
Đồng phát tâm bồ-đề
Đồng vãng sanh Cực Lạc.*

Nam-mô A-di-đà Phật.

PHỤ LỤC 1

NGHI THỨC NIỆM PHẬT SIÊU ĐỘ (BẢN TÓM TẮT)

Lễ Phật ba lễ (đọc thầm: Đệ tử... kém phước kém tuệ, nguyện Phật từ bi, xót thương không bỏ, gia hộ đệ tử... trụ hải hội Phật mà làm Phật sự)

1. Nam-mô A-di-đà Phật (10 lần)

2. Pháp ngữ

*Di-đà hải hội pháp tràng khai
Hải chúng thanh tịnh giáng lâm lai
Rộng độ chúng sanh về Cực Lạc
Chư Phật hoan hỷ thỏa bốn hoài.*

Nhất tâm ngưỡng bạch hương linh... (chúng sanh cõi âm) (lịch đại tôn thân họ...): Phật tử chúng con, đời trước có duyên, nay được thân người khó được (chúng con là con cháu họ..., tên là..., đời trước cùng họ... có được nhân duyên, làm con cháu họ..., mới được thân người khó được), được nghe Phật pháp khó được nghe, biết báo ứng thiện ác, hiểu nhân quả ba thời, thấy luân hồi lục đạo; lại biết pháp xưng danh niệm Phật, vãng sanh Cực Lạc, rốt ráo giải thoát. Nay vì nghĩ đạo tri ân báo ân (vì báo ân sinh thành, đức tổ tiên, ghi nhớ hiếu đạo làm người, nay đối trước lịch đại tôn thân), kính thuật chân lý Phật-đà, tỏ bày pháp mầu cứu độ, ngưỡng nguyện hương linh... (chúng sanh cõi âm) (lịch đại tôn thân họ...), xưng niệm danh hiệu Phật A-di-đà, nương nhờ bản nguyện và công đức

Phật, mãi lìa biển khổ sanh tử trầm luân,
vãng sanh Cực Lạc Niết-bàn thường trụ.

3. Thỉnh Thánh

Nhất tâm phụng thỉnh Tây phương
Cực Lạc thế giới Đại từ đại bi A-di-
đà Phật.

Nhất tâm phụng thỉnh Tây phương
Cực Lạc thế giới Đại bi Quán Thế
Âm Bồ-tát.

Nhất tâm phụng thỉnh Tây phương
Cực Lạc thế giới Đại lực Đại Thế
Chí Bồ-tát.

Nhất tâm phụng thỉnh Tây phương
Cực Lạc thế giới thanh tịnh đại hải
chúng Bồ-tát.

Ngưỡng nguyện Di-đà, thánh chúng, không bỏ bốn thế, thương xót hữu tình, trong giây phút này, quang lâm pháp hội, tiếp dẫn hương linh... (chúng sanh cõi âm) (lịch đại tôn thân họ...), thoát khỏi ba cõi sáu đường, không còn luân hồi sanh tử, vãng sanh Tịnh Độ Cực Lạc, chúng ngộ Niết-bàn chân như.

4. Triệu linh

Nhất tâm triệu thỉnh: hương linh... cùng tôn thân nhiều kiếp, nương nhờ bản nguyện và công đức Phật, giờ này phút này, hoan hỷ về đây, được Phật cứu độ, vãng sanh Cực Lạc. (ba lần)

5. Khai thị

(Giảng giải sơ lược về Cực Lạc, hướng dẫn niệm Phật, cầu sanh Tịnh Độ)

*Phật A-di-đà vì chúng sanh trong mười
phương mà kiến lập thế giới Tây phương
Cực Lạc.*

*Cực Lạc không có khổ
Chỉ toàn hưởng điều vui
Đã không khổ luân hồi
Cũng không già bệnh chết.*

*Thức ngon tự nhiên đến
Áo đẹp tùy niệm thành
Cung điện tùy lớn nhỏ
Vạn vật như ý hiện.*

*Khí hậu luôn ôn hòa
Đất đều bằng châu báu
Nước bát đức thơm trong*

Uống vào tâm liền tịnh.

Trời thường mưa thiên hoa
Hương xông khắp mười phương
Cây, chim, nhạc thuyết pháp
Thấy nghe chứng vô sanh.

Nếu có chúng sanh nào
Vãng sanh về Cực Lạc
Thì thoát khổ luân hồi
Lại không thọ tám khổ.

Phiền não nghiệp chướng tiêu
Vô minh đều dứt sạch
Đủ tam minh, lục thông
Muôn vàn đà-la-ni.

Trong một niệm đến đi
Khắp mười phương thế giới
Biến hóa tùy duyên hiện
Thuyết pháp độ quần mê.

*Diệu tướng đều viên mãn
Nhu kim thân của Phật
Lại dùng tâm đại bi
Độ hết thấy chúng sanh.*

Đức Phật dạy: “Ba cõi không an, giống như nhà lửa, các khổ đầy đầy, thật là đáng sợ”.

Ba cõi sáu đường, dù là cõi người hay ở cõi trời, thấy đều có các khổ: Khổ thân tâm, khổ hoàn cảnh, khổ luân hồi, khổ lớn khổ nhỏ, khổ ngắn khổ dài, nỗi khổ vô tận, biển khổ vô biên, không thốt thành lời.

Đức Phật A-di-đà quán thấy chúng sanh luân hồi trong sáu nẻo, chìm đắm trong ba đường, tạo tác nghiệp tội, thọ lãnh khổ nạn, đời đời kiếp kiếp, vô cùng vô tận, nên phát bi nguyện, tích cực, chủ động, bình đẳng, vô điều kiện đều vì muốn cứu độ hết thấy chúng sanh tội khổ trong mười phương. Hễ

là chúng sanh trong sáu nẻo, chẳng luận cõi trời hay cõi người, chẳng luận người thiện hay kẻ ác, chẳng luận ba nẻo hay bốn loài, chỉ cần xưng niệm Nam-mô A-di-đà Phật, thì Phật A-di-đà nghe tiếng mà ứng hiện, phóng quang nhiếp hộ, liên đài tiếp dẫn, trong khoảng sát-na, vãng sanh Cực Lạc, mãi thoát luân hồi, không còn sanh tử, thân an tâm lạc, tốc chứng Bồ-đề.

Đức Phật Di-đà nguyện rằng: *“Mười phương chúng sanh, chí tâm tin ưa, muốn về nước Tôi, cho đến mười niệm, nếu chẳng sanh về, thế không thành Phật”*.

Phật A-di-đà thành Phật đến nay đã mười kiếp, ngày đêm duỗi cánh tay vàng, kêu gọi mười phương chúng sanh, nhất là chúng sanh chìm trong nẻo khổ, chịu đủ đọa đày, Ngài nói: *“Chúng sanh luân hồi trong*

các nẻo, mau sanh nước Tôi hưởng an vui, thường vận từ tâm cứu hữu tình, độ khắp chúng sanh A-tì khố”.

Tổ Sư có dạy: “Do nguyên lực Phật mà ngũ nghịch, thập ác, tội diệt vãng sanh, báng pháp xiển-đề, hồi tâm sám hối, đều về Cực Lạc”.

Cho nên, hương linh... (chúng sanh cõi âm) (các vị tôn thân) đều là đối tượng cứu độ của Phật Di-đà, chỉ cần lập tức xưng danh, liền được vãng sanh Cực Lạc. Xin hãy kính cẩn, nương theo tiếng niệm Phật của (chúng) tôi mà cầu sanh Cực Lạc.

6. Kệ tán Phật

*Sắc thân Di-đà như núi vàng
Tướng hảo quang minh chiếu mười
phương
Chỉ có niệm Phật ánh sáng nhiếp
Nên biết bản nguyện mạnh khôn lường.*

*Sáu phương Như Lai hiện tướng lười
Làm chứng xưng danh đến Tây phương
Đến đó hoa nở nghe diệu pháp
Hạnh nguyện Thập địa tự nhiên thành.*

*Nam-mô Tây phương Cực Lạc thế
giới Đại từ đại bi A-di-đà Phật.*

7. Niệm Phật

(Chỉ thành khẩn thiết xưng niệm ‘Nam-mô A-di-đà Phật’ 100, 1000, vạn lần.)

8. Hồi hướng

*Nguyện khắp hữu tình đều niệm Phật
Lâm chung trực vãng Cực Lạc bang
Lục thân quyến thuộc luôn đoàn tụ
Như Đại nguyện vương đồng thọ quang.*

*Nguyện đem công đức này
Hồi hướng đến hương linh... (chúng
sinh cõi âm) (tôn thân nhiều đời)
Bình đẳng thí tất cả
Đồng phát tâm bồ-đề
Đồng vãng sanh Cực Lạc.*

Nam-mô A-di-đà Phật.

PHỤ LỤC 2

CẢM ỨNG THÙ THẮNG CỦA NGHI THỨC NIỆM PHẬT SIÊU ĐỘ

1. Nướng vào vạn đức hồng danh, cứu độ u linh đọa lạc

**Sự thù thắng của Nghi thức niệm Phật
siêu độ và sự kỳ diệu của danh hiệu Phật**

Hiện nay, tôi đang ở tại một ngôi nhà bốn tầng cũ kỹ, xây dựng cách đây đã 40 năm. Sau khi tôi đến ở mới biết, chủ nhà trước kia từng thiết lập miếu thờ ở tầng trên cùng để cầu siêu cho các hương linh. Nhưng điều kỳ lạ là vị chủ nhà ấy đến cuối đời lại gặp vận đen đui, bị người truy sát, cùng đường mà bỏ trốn.

Trong năm năm qua, chỉ cần lên đến tầng lầu ấy là tôi cảm thấy rất nhiều bóng ma, hình dạng khác nhau, hoặc là có cảm hương rất nhiều chúng sanh vô hình vây quanh mình. Để giải quyết vấn đề này, tôi từng thỉnh giáo nhiều vị đạo sĩ nhưng họ đều không có cách nào, chỉ khuyên tôi: “Tốt hơn là anh nên chuyển nhà mau đi!”.

Hơn nữa, trong cuộc sống hiện tại, tôi ngày càng trở nên mất kiểm soát. Không chỉ công việc bất ổn, lại còn gặp phải rất nhiều cảnh ngộ lạ kỳ không sao hiểu nổi. Trong các mối quan hệ cá nhân thì quý nhân biến thành tiểu nhân, sức khỏe thì ngày càng tồi tệ, tháng 8 năm ngoái, tôi còn phải đi phẫu thuật tim.

Tình hình sau đó lại càng tệ hơn. Tôi gần như dẫm lại vết xe đổ của vị chủ nhà

trước đây, không ngừng nảy sinh mọi tình huống khốn đốn như vị ấy đã mắc phải. Trước tình hình đó, tôi đi xung quanh tìm hiểu, mới biết về những điều kỳ quái đã xảy ra trong ngôi nhà này nhưng chưa có ai tìm ra cách giải quyết thích đáng. Thảo nào những bóng ma cứ chập chờn hiện mãi. Trực giác tôi cho biết, những chúng sanh cõi âm này dường như muốn tìm một người để giúp đỡ nên mới làm phiền đến tôi, chứ tôi chẳng qua chỉ là một ‘con dê gánh tội’ mà thôi.

Năm nay (2013), vô tình tôi gặp sư huynh Nghi Tu trên facebook, bèn đem chuyện bị ma quỷ quấy nhiễu trong nhà kể. Anh ta liền đưa cho tôi một bản *Nghi thức niệm Phật siêu độ* của Pháp sư Huệ Tĩnh biên soạn, lại còn dặn tôi cách đọc tụng và hành trì nghi thức thế nào. Trong lúc bán tín bán

nghe, tôi thử hành trì một lần. Ôi! Thật bất ngờ, kết quả thật thần kỳ. Hôm sau và hôm sau nữa tôi lên lại tầng lầu đó thì chỉ thấy bên ngoài nhà có vài ngạ quỷ xin ăn và một hương linh xin bố thí. Trước đây có rất nhiều thứ không nhìn thấy cứ vây quanh lấy tôi, bây giờ đột nhiên biến mất, thân tâm rất khinh an, cảm giác thanh tịnh đó thật không thể nào diễn tả được. Tôi liền nói với các vị ấy: “Đợi đã, tôi đi làm vài món ăn cho các vị, nhưng các vị đừng dọa tôi nữa!”. Từ đó, họ không còn xuất hiện thêm lần nào nữa.

Ngày hôm đó, tôi dành thời gian hành trì *Nghi thức niệm Phật siêu độ* thêm một lần nữa. Lần này, tôi thỉnh cha mẹ và tổ tiên quá vãng, cùng oan gia trái chủ đến để tiếp nhận sự cứu độ của Phật A-di-đà. Kết quả cũng thật thù thắng bất ngờ. Không biết

dùng lời gì để nói hết. Sau đó, tôi đem chuyện hỏi một cô giáo mà tôi rất kính trọng. Sau khi nhìn tôi, cô ấy nói, thông thường người bị âm ('bị âm' là tiếng Mân Nam, chỉ thân thể bị âm, người không đủ dương khí, dễ bị âm khí của âm hồn, âm linh v.v. làm cản trở mà sinh ra thân thể bệnh tật và tâm trí bất an, cũng gọi là bị người âm dựa, kiểu như bị trúng tà, quỷ nhập), thì sẽ có oan gia trái chủ theo bên người, nhưng trên thân tôi không có oan gia trái chủ, cũng không bị trúng tà. Thật là hiếm thấy!

Rõ ràng là tôi cũng có thể dựa vào vạn đức hồng danh để siêu độ oan gia trái chủ và âm linh bên mình. Công năng thù thắng của việc niệm Phật khiến tôi như thay đổi thành một người khác. Từ đó, tôi không những không còn thấy ma quỷ nữa, mà

ngay cả vị thổ thần trong nhà rất lâu rồi cũng chẳng thấy nữa, chắc hẳn đều được siêu độ hết rồi!

Trước đây, tôi đi chùa khắp nơi lễ lạy, tham gia các pháp hội, nhưng từ sau khi tôi chuyển sang niệm sáu chữ hồng danh ‘Nam-mô A-di-đà Phật’ thì không còn chạy đông chạy tây nữa. Trước kia, khi thấy bà lão niệm Phật thì tôi luôn nghĩ bà ấy niệm cho qua ngày. Trải qua kinh nghiệm lần này mới biết, hóa ra những bà lão có thể khỏe mạnh, sống lâu, vui vẻ đều nhờ trì niệm ‘Nam-mô A-di-đà Phật’.

Việc khiến tôi khó tin hơn là, chú mèo con trong nhà vốn được bác sĩ chẩn đoán là nội trong ba ngày sẽ chết. Sau khi đem chú về nhà, tôi niệm một vạn lần danh hiệu ‘Nam-mô A-di-đà Phật’ hồi hướng cho oan

gia trái chủ của chú, xin tha cho chú một lần. Cuối cùng kỳ tích đã xuất hiện, chú mèo con đến giờ vẫn còn sống. Lúc tôi ngồi tĩnh tọa trong phòng tối, chỉ cần niệm đến câu ‘Nam-mô A-di-đà Phật’ thì trong đầu lại xuất hiện một tia sáng. Thật là kỳ diệu!

Trước đây, tôi niệm rất nhiều thần chú, rất mệt! Bây giờ tôi ngưng hết, chỉ niệm ‘Nam-mô A-di-đà Phật’, tiết kiệm được rất nhiều thời gian, có thể xem nhiều sách Phật và tĩnh tọa thêm một chút, còn có sự an tĩnh và tịch tịnh luôn hiện hữu trong tôi nữa chứ. Đây đúng là một cây đũa thần!

Mặt khác, tôi cảm thấy vết thương sau khi phẫu thuật dường như chỉ là một kỷ niệm không vui đã trôi qua trong ký ức. Bởi vì, một mặt tôi quán tưởng, mặt khác tôi niệm thánh hiệu, đem thánh hiệu ‘Nam-mô

A-di-đà Phật' hồi hướng cho vết thương đó. Cuối cùng vết thương cũng thuyên giảm một cách thần kỳ khiến tôi được hoàn toàn an ổn. Điều đó càng cho tôi cảm nhận rõ hơn sự kỳ diệu của đức Phật A-di-đà.

Trong suốt quá trình xảy ra những sự cố đó, tôi nghiệm thấy sự thù thắng của pháp môn niệm Phật rất sâu sắc như một câu trong *Ba mươi bảy bài tụng về hạnh của Phật tử*: “Tự thân chìm đắm ngục luân hồi, thế gian thần thánh nào giúp ta?”. Tôi liền tự trả lời: “Chỉ có niệm Phật thù thắng nhất, độ khắp hữu tình trong thế gian”.

Bởi vì thói quen cũ, nên bình thường khó tránh khỏi vẫn còn trì chú *Vãng sanh*, chú *Đại bi* và chú *Uế tích kim cang*, nhưng trong lúc tu hành tôi mới nhận ra sự dễ dàng mà lại rất thù thắng của câu Nam-mô A-di-đà

Phật. Do đó, chỉ cần một pháp môn Nam-mô A-di-đà Phật là đủ rồi, giản đơn lại dễ tu, chẳng cần phải lễ bái khắp nơi, chẳng cần phải quy y khắp nơi, cũng chẳng cần phải tham gia pháp hội khắp nơi, bái thần tài, hỏi tương lai, v.v., đều chẳng cần. Thời gian có được dùng để trì niệm Nam-mô A-di-đà Phật, chính mình được điểm tỉnh và bình an, lại có thể hướng đến chỗ sâu sắc trong tâm linh mình. Quá lời! Quá rẻ! Tôi nghĩ, bất kỳ ai chỉ cần thành tâm, tin tưởng thì cũng đều có thể làm được như vậy.

Ngày 15/7/2013

Trương Hoàn Kiệt ghi

2. Kể bên cái chết – không thuốc khỏi bệnh

Niệm Phật siêu độ không thể nghĩ bàn

Vào một ngày cuối tháng 8, năm 2013, bác sĩ báo cho tôi biết là không có thuốc nào có thể cứu chữa bệnh tình của tôi được nữa. Cách mấy ngày sau, tôi lại bị Thượng đế công (Huyền Thiên thượng đế) mà cha mẹ tôi rất tin tưởng phán là tôi sẽ chết ngay lập tức. Căn cứ theo y học, bác sĩ nói tất cả các loại thuốc đều không còn tác dụng với tôi; thần linh thì nói, tôi cũng không còn thuốc trị. Vậy thì còn hy vọng gì được nữa!

Trong những ngày tuyệt vọng chờ lúc xuất viện, ngoài việc đối diện với một tương lai mịt mờ, tôi chỉ biết lo sợ sau khi chết rồi

chẳng biết mình phải đi về đâu? Thế nhưng, có lẽ tôi vẫn còn có nhiệm vụ chưa hoàn thành, trong khi đợi ngày ra đi, nhờ một buổi niệm Phật siêu độ lại khiến tôi được tái sinh từ cõi chết. Không chỉ không chết mà tôi lại còn sống rất vui vẻ. Bởi vì, pháp nghĩa khai thị trong *Niệm Phật siêu độ* khiến cho tôi cảm nhận được lòng từ bi của đức Phật A-di-đà một cách sâu sắc. Cũng trong câu niệm Phật, tôi hiểu được sự cứu độ vô điều kiện của đức Phật A-di-đà. Tuy rằng, tôi nói năng vụng về, nhưng trong lòng vẫn luôn mang một tâm niệm tri ân, đem sự không thể nghĩ bàn của *Niệm Phật siêu độ* chia sẻ cho mọi người, để gọi là báo đáp thâm ân cứu mạng của Phật A-di-đà.

Tôi là một cô gái chưa kết hôn, năm nay 22 tuổi, hiện đang ở Bình Đông. Bình thường tuy có khó thở và bị bệnh tim nhẹ,

nhưng tôi vẫn luôn được theo dõi ở bệnh viện Cơ-đốc giáo và bệnh viện chính phủ tại Bình Đông, do đó nếu không đau đớn thì cũng không có gì đáng ngại, vẫn sinh hoạt như thường. Thế nhưng, không biết vì sao, vào buổi sáng một ngày cuối tháng 7 năm 2013, đột nhiên tôi cảm thấy có vật gì đó cuộn lên trong bụng. Tuy không đau lắm, nhưng bụng tôi càng lúc lại càng trương lên, cứ cảm giác như trong bụng có một khối u rất lớn. Tôi lập tức đến bệnh viện Cơ-đốc giáo Bình Đông để khám nhưng vẫn không tìm ra nguyên nhân. Tôi lại đến bệnh viện chính phủ kiểm tra tới lui nhưng vẫn không rõ nguyên nhân. Bác sĩ yêu cầu tôi phải nhanh chóng đến bệnh viện lớn để kiểm tra chi tiết cụ thể. Lúc đó bụng tôi đã trương lớn như mang thai năm tháng. Không còn chọn lựa nào khác, tôi lập tức đến bệnh viện y học Cao Hùng.

Tôi vốn nghĩ, các bác sĩ và thiết bị y tế ở bệnh viện này có thể tìm ra nguyên nhân bệnh tình để trị liệu rồi sau đó về nhà, nhưng không ngờ sự việc trái ngược với dự tính. Dù nhập viện nhưng vẫn không tìm ra nguyên nhân bệnh, trong khi mỗi ngày bụng tôi càng lớn. Ngoài lời chẩn đoán của bác sĩ ‘có thể là hệ miễn dịch đã mất hết’ ra, tôi không còn biết được một kết quả nào nữa, bệnh tình cũng không có chuyển biến tốt.

Cuối cùng, điều mà tôi không muốn nghe nhất cũng được bác sĩ nói ra:

- Xin lỗi! Chúng tôi đã kiểm tra và đã thử đủ mọi cách trị liệu rồi nhưng vẫn không tìm ra nguyên nhân, do đó không có cách nào trị bệnh. Chúng tôi thực sự đã cố gắng hết sức rồi. Gia đình có thể chuẩn bị đưa bệnh nhân về nhà để lo hậu sự!

Trên thực tế, ngoài việc đưa tôi đi nhập viện, cha mẹ tôi là người tin vào truyền thống thần đạo, nên cũng còn đến đền miếu để cầu khẩn với Thượng đế công. Quan niệm ‘cầu thầy thuốc cũng phải cầu thần’ đã ăn sâu trong cách nghĩ của họ, bây giờ, thầy thuốc đã không còn tác dụng thì lại càng hợp với cách nghĩ đó, nên thuận lý thành chương, cha mẹ tôi mỗi ngày đều chạy đến các chỗ bói toán đồng bóng, giao hết tương lai của tôi cho Thượng đế.

Cho đến một ngày Cô đồng hiện lên và nói:

- Không xong rồi, không xong rồi! Cho dù thần tiên đến cũng không cứu được người này. Người này thọ mạng đã hết, ngày tháng không còn nhiều, chuẩn bị về với ông bà tổ tiên đi!

Lúc đó, cha mẹ tôi mới thực sự đau xót, than vãn đủ điều. Sau cơn đau khổ, cha mẹ tôi mới nghĩ: “Vì sao cách nói giống với bác sĩ vậy?”, giống như: “Thọ mạng đã hết, ngày tháng không còn nhiều, chuẩn bị hậu sự đi!”. Từ đó cha mẹ tôi mới dần tìm xem nghi thức mai táng và bàn xem phải lo hậu sự của tôi thế nào.

Chuyện nhanh chóng tới tai bạn bè thân thích. Sau khi cậu của tôi là thầy Trí Vô biết được, nói với chúng tôi:

- Đức Phật A-di-đà đại từ đại bi, thế nguyện cứu độ tất cả chúng sanh. Nếu một người nghiệp báo chưa hết, niệm Phật nhất định sẽ tiêu tai giải nạn, cải tử hồi sinh; nếu nghiệp báo đã hết, niệm Phật, Phật cũng sẽ rước người ấy về thế giới Cực Lạc, nơi đó không có các thứ khổ, chỉ toàn những niềm

vui'. Huống chi, chứng bệnh khó trị, tìm không ra nguyên nhân, thông thường đều là bệnh nghiệp. Đã là bệnh nghiệp thì bác sĩ thuốc thang không thể trị được, chỉ có niệm Phật mới tiêu nghiệp, nghiệp tiêu thì bệnh mới lành.

Trong lúc cùng đường tuyệt lối, cha mẹ chỉ biết 'bồng con ngựa chết làm bác sĩ cho con ngựa sống', tạm thời nghe theo đề nghị của thầy. Vì thấy tu theo pháp môn Tịnh Độ niệm Phật của đại sư Thiện Đạo, nên ngoài việc bảo tôi niệm Phật hồi hướng, cũng muốn chúng tôi tổ chức một pháp hội theo *Nghi thức niệm Phật siêu độ* của Pháp sư Huệ Tịnh biên soạn, cầu nguyện nương vào công đức nguyện lực của đức Phật A-di-đà cứu độ kẻ đang chịu nhiều đau khổ là tôi. Do đó, vào tháng 9 năm đó, Pháp sư đã tổ chức một pháp hội theo *Nghi thức siêu độ* do

Pháp sư Huệ Tịnh biên soạn ngay tại chùa mình. Do bệnh nặng phải nằm ở bệnh viện, tôi không thể đích thân tham dự pháp hội mà phải nhờ cha mẹ đi thay tôi. Cha mẹ tôi là người không học hiểu Phật pháp, nghe thầy niệm Phật, khai thị, tuy không hiểu lắm nhưng lại cảm thấy rất trang nghiêm và cũng không biết mệt mỏi.

Thế là, kỳ tích đã xảy ra. Cách một ngày sau khi kết thúc *Nghi thức niệm Phật siêu độ*, đêm đó, tại bệnh viện, tôi đã có thể ngồi dậy trên giường. Cái bụng ban đầu to như cái thai, cũng không biết vì sao vào sáng sớm hôm sau cũng tự nhiên xẹp dần và không cảm thấy đau nữa. Ngay cả bác sĩ cũng ngạc nhiên không biết tại sao.

Bất ngờ nhất, là bệnh tim và bệnh thở gấp trước đây của tôi cuối cùng không uống

thuốc mà tự lành. Bây giờ, ngoài việc tin sâu vào sự bất tư nghị của *Nghi thức niệm Phật siêu độ* lần này, cha mẹ vốn không tin Phật và tất cả người thân của tôi, nay đều cảm nhận được *Nghi thức niệm Phật siêu độ* thật sự rất tuyệt vời.

Tôi thật sự không hiểu, vì sao lần này tôi có thể cải tử hồi sinh? Vì sao lại có cảm ứng không thể nghĩ bàn thế này? Thầy dạy tôi rằng:

- Niệm một câu ‘Nam-mô A-di-đà Phật’ có thể tiêu tội nặng trong tám mươi ức kiếp sanh tử. Niệm một tiếng A-di-đà Phật, trên đến thiên đường, dưới ở địa ngục, chúng sanh các cõi, đều được lợi ích. Cho nên, niệm Phật có thể siêu độ vong linh quý thân, có thể cứu độ thân trung ấm. Nếu bệnh nặng bị oan hồn, ác quỷ đến hại, chỉ

cần thành khẩn niệm Phật thì oan hồn, ác quỷ nghe tiếng niệm Phật có thể siêu thăng, thoát khổ, hoan hỷ ra đi. Do đó, oán kết được hóa giải, nghiệp chướng được tiêu trừ, tự nhiên hiện đời được tiêu tai giải nạn, tăng phước tăng thọ; lâm chung thì được Phật tiếp dẫn, vãng sanh Cực Lạc! Cho nên mới nói, Phật hiệu đầy đủ vô lượng vô biên công đức, là thuốc a-già-đà có thể chữa lành các bệnh. Ngoài ra, cảm ứng không thể nghĩ bàn này cũng chính là do nguyện lực từ bi cứu độ của đức Phật A-di-đà và công đức thù thắng vô thượng của sáu chữ hồng danh. Bởi vì đức Phật A-di-đà phát nguyện cứu độ mười phương chúng sanh, chúng sanh xưng niệm chắc chắn được cứu độ, nếu không thì đức Phật A-di-đà thế không thành Phật.

Niệm Phật! Niệm Phật! Chỉ có niệm Phật! Tất cả mọi người đều hiểu lầm rằng,

niệm Phật chỉ là để siêu độ vong linh, niệm Phật chỉ để dành cho người chết, mà không ngờ rằng niệm Phật còn có lợi ích trong hiện đời. Đích thân tôi đã thể nghiệm điều đó: “Sáu chữ hồng danh thực sự là thuốc a-già-đà, thực sự có thể chữa lành tất cả bệnh. Niệm Phật có thể tiêu tai giải nạn, gặp dữ hóa lành”.

Sau khi từ quý môn quan trở về, để cảm niệm ân của đức Phật, tôi đã được đặt pháp danh là Tịnh Ân. Để báo ân cứu độ của đức Phật A-di-đà, tôi kính cẩn đem sự trải nghiệm của bản thân trình bày ra, để chứng minh kết quả kỳ diệu của việc niệm Phật khiến nghiệp tiêu, bệnh hết. Tôi cũng hy vọng càng có nhiều người biết niệm Phật để được hạnh phúc như tôi.

Cuối cùng, tôi xin kính ghi một đoạn cuối trong *Nghi thức niệm Phật siêu độ* của Pháp sư Huệ Tịnh làm lời kết: “Danh hiệu của đức Phật A-di-đà có công đức vô lượng; quang minh của đức Phật A-di-đà nhiếp thủ vô ngại. Đức Phật A-di-đà cứu độ mười phương chúng sanh”.

Tháng 11/2016
Cư sĩ Tịnh Ân kính ghi

3. Hồn phi linh thổ¹ - Phạt dẫn về Tây

Ở thôn Đông Cảng, trấn Bồ Đại, huyện Gia Nghi, có vợ Hai của thầy Trí Vô là cư sĩ Hoàng Vương Ý. Vào lúc 10 giờ sáng ngày 6/5/2016 (30/3 âm lịch) bà lâm cơn nguy kịch, được đưa từ bệnh viện về nhà, đến 11h trưa thì qua đời.

Sau khi nhập liệm cụ cư sĩ, linh cữu được an trí tại sảnh đường. Theo phong tục truyền thống, ở một bên sảnh, gia đình dùng giấy dán vào các thẻ tre thành căn nhà vàng mã gọi là ‘chỉ linh thổ’. Theo tập tục,

¹ **Hồn Phi Linh Thổ:** Dựa vào câu chuyện được kể chỉ cho thần thức bay vào ngôi nhà làm bằng vàng mã. Ý nói đã đọa lạc do đắm nhiễm.

trước khi đi quan một ngày, sau khi làm xong mọi việc để đi quan thì phải đem nhà giấy này đốt cho hương linh thì hương linh mới có thể nhận được mọi thứ trong nhà.

Thế nhưng, vào chiều ngày 23/05, khi làm xong mọi việc để đi quan, trong lúc mang đồ vàng mã này đi đốt thì có một người cháu gái 28 tuổi (cô ấy có khả năng kỳ lạ là nhìn thấy người âm) thấy hương linh cụ cư sĩ bay vào căn nhà vàng mã đó. Cô ấy cảm thấy đây không phải là một hiện tượng tốt, nhưng lại không biết giải thích thế nào.

Sau sự việc kỳ lạ hương linh bay vào nhà vàng mã này đến tai thầy Trí Vô, thầy cho rằng hương linh mợ nếu bay vào nhà vàng mã thì chắc là mợ Hai vẫn chưa vãng sanh về thế giới Cực Lạc. Bởi vì thế giới Cực Lạc

không chỉ là thế giới có ‘cơm ngọc tự nhiên đến, thiên y tự nhiên hiện, các cung điện lớn nhỏ, vạn vật đều như ý’ mà còn là thế giới ‘chúng sanh muốn gì đều được đầy đủ’, vì sao mẹ vẫn muốn những thứ hư huyền, giả tạo trong nhà giấy này? Lẽ nào mẹ Hai vẫn còn tham đắm Ta-bà, không buông bỏ được con cháu nên không muốn vãng sanh về thế giới Cực Lạc?

Thầy Trí Vô từ bi thấy mẹ vẫn chưa vãng sanh thì không nỡ để mẹ chịu khổ luân hồi, liền yêu cầu gia đình hãy để thầy phát tâm lo Phật sự tiếp theo. Vì một lòng tu tập pháp môn Tịnh Độ niệm Phật của đại sư Thiện Đạo, ngoài việc hướng dẫn chí thành niệm Phật hồi hướng, thầy cũng muốn dựa theo *Nghi thức niệm Phật siêu độ* do Pháp sư Huệ Tịnh biên soạn để làm lễ siêu độ.

Trước khi siêu độ, thầy khai thị cho gia đình trước:

- Để báo đáp thâm ân của mẹ hiền, để mẹ không luân hồi trong lục đạo nữa thì gia đình nhất định phải đem hết lòng thành, khẩn thiết niệm Phật, có được tâm thành mới có thể cảm ứng đạo giao với đức Phật, mới có thể đem lại lợi ích chân thật cho mẹ được. Ngoài ra, để mọi người có thể thoải mái và vui thích niệm Phật, chúng ta dùng điệu niệm Phật ‘điệu vô điệu’ của Pháp sư Huệ Tịnh để niệm, và không để gián đoạn, tự mình xưng sáu chữ danh hiệu Nam-mô A-di-đà Phật.

Do sự khẩn thiết niệm Phật của con cháu, vào ngày 27/05, buổi sáng sau ngày pháp hội niệm Phật siêu độ viên mãn, đã xuất hiện thụy tướng bất khả tư nghị, chi giúp việc người Indonesia thường chăm sóc

cho cụ cư sĩ lúc sanh tiền, tận mắt thấy bà cụ mỉm cười ngồi trên hoa sen vẫy tay chào cô ấy và từ từ bay về hướng Tây. Sau khi biết chuyện này, thầy e là người giúp việc nước ngoài không hiểu hoặc thấy không rõ, mới hỏi cô ấy vài điều để xác minh:

- Hoa sen có hình dáng thế nào?

Đáp:

- Giống như hoa sen dưới chân bức tượng Phật thấy trong nhà tang đó.

- Bà cụ có phóng quang không?

- Phóng quang là sao?

- Là có ánh sáng giống như đèn huỳnh quang không?

- Có! Có! Có! Còn sáng hơn ánh sáng đèn huỳnh quang nữa, nhưng không chói mà lại rất dịu.

Ngoài chị giúp việc người Indonesia chăm sóc cho bà cụ, nhìn thấy bà ngồi trên hoa sen phóng quang vãng sanh Tây phương ra, hàng xóm lân cận cũng có nhiều người đêm đó không hện mà cùng mơ thấy cụ cư sĩ vui vẻ vẫy tay, cười nói.

Tuy mỗi người mỗi nơi, nhưng đều mơ thấy bà cụ ngồi trên hoa sen mỉm cười, vẫy tay, lại còn phóng quang minh, đó chẳng phải là nói cho các vị hàng xóm biết là cụ cư sĩ rõ ràng đã vãng sanh Cực Lạc rồi sao!

Con cái của cụ trước đây vốn không tin Phật, sau khi chứng kiến sự bất tư nghị của việc niệm Phật siêu độ, bây giờ không chỉ không phản đối mà còn mỗi ngày lớn tiếng

niệm Phật, gặp người khác thì liền khuyên người niệm Phật, hy vọng có thể “tự tin dạy người tin, chân thành báo ân Phật” để báo đáp tấm lòng từ bi của đức Phật A-di-đà.

Chuyện cảm ứng niệm Phật vãng sanh này thật giống như *phẩm Phổ môn* trong *kinh Pháp hoa* đã nói: “Chúng sanh nên dùng thân nào để được độ, thì hiện thân đó để thuyết pháp”. Vì chúng sanh trong mười phương thế giới không giống nhau, nên Phật A-di-đà cũng tùy thuận để bình đẳng cứu độ chúng sanh.

Mặt khác, trong quyển *Cứu độ vô điều kiện*, Pháp sư Huệ Tịnh cũng từng dạy:

- Đức Phật A-di-đà phát nguyện cứu độ mười phương chúng sanh, dù nam nữ, già trẻ, tăng tục, thiện ác, bình sanh, lâm chung cho đến hơi thở đã tắt, đi vào thân trung ấm,

nếu như có thiện tri thức khai thị pháp môn cứu độ vô điều kiện của đức Phật A-di-đà, hướng dẫn người ấy niệm Phật, thì người ấy cũng có thể vãng sanh về thế giới Cực Lạc ngay nơi thân trung ấm.

Từ đó cho thấy, sự cảm ứng bất khả tư nghị này cũng không có gì đáng làm lạ. Thảo nào:

*Nghìn kinh vạn luận, mỗi mỗi đồng
hướng Tây phương
Chư thánh tiên hiền, người người đều
khuyên niệm Phật.*

Hạng phàm phu tội ác sanh tử nếu không nương vào lòng từ bi của đức Phật A-di-đà, thì sao có thể thỏa nguyện trên nẻo đường siêu sanh!

Ngày 20/11/2016

Pháp sư Trí Vô *thuật*, Thích Tịnh Căn *ghi*

PHỤ LỤC 3

LỢI ÍCH VÀ SỰ THÙ THẮNG CỦA VIỆC NIỆM PHẬT

Pháp sư Huệ Tịnh

Chúng sanh một đời, hễ là bần cùng, bệnh tật, hoạn tử, tai nạn, ác duyên, nghịch cảnh, cho đến tất cả nỗi khổ thị phi thành bại, ân oán tình thù, xét kỹ căn nguyên thì chỉ một lời gom hết, đó là: Nghiệp sâu chương nặng, phước mỏng nghiệp dày.

Thế nhưng, một câu danh hiệu Nam-mô A-di-đà Phật, là vô lượng thọ, là vô lượng quang. Bởi vô lượng thọ, nên người niệm Phật tăng phước tăng thọ; vì vô lượng

quang, nên người niệm Phật tiêu nghiệp tăng tuệ. Cho nên nói: “Niệm Phật một câu, tội diệt hà sa; lễ Phật một lễ, phước sanh vô lượng”, nên được ‘nghiệp tiêu tuệ sáng, phước lớn chướng trừ’.

Do đó, người bản cùng niệm Phật thì được quý nhân hộ trì, được áo ấm cơm no. Bệnh nhân niệm Phật thì được giúp đỡ thuốc thang, sớm ngày khỏi bệnh. Nếu gặp bệnh nghiệp chướng, nhân quả thì thuốc thang kia tuyệt không công hiệu, chỉ có niệm Phật mà thôi! Niệm Phật thì nghiệp tiêu, nghiệp tiêu thì bệnh khỏi. Niệm Phật thì ma quỷ tránh xa, ma quỷ tránh xa thì không còn tai nạn. Huống chi niệm Phật có thể hóa giải ma oán, độ thoát oán thân.

Các thứ tai nạn như nạn nước, nạn lửa, nạn hàng không, nạn biển, tai nạn giao

thông, giặc cướp, đao binh, dịch bệnh... tất cả thiên tai nhân họa, phát sinh bất cứ lúc nào, khó mà liệu trước, khiến người bất an. Nếu muốn chuyển họa thành phước, gặp dữ hóa lành, thì đi đứng nằm ngồi, đối duyên xúc cảnh, chỉ cần niệm Phật thì đều được nạn lớn hóa nhỏ, nạn nhỏ hóa không, luôn được an bình, xa lìa cộng nghiệp, tránh khỏi nạn tai.

Một môn niệm Phật là phương pháp tối giản, hiệu quả cực nhanh, công đức tối cao, là phương tiện trong phương tiện, thẳng tắt trong thẳng tắt, giản đơn trong giản đơn, dễ hành trong dễ hành, người người có thể tu, người người có thể chứng. Người niệm Phật thì trên thân có ánh sáng chiếu xa bốn mươi dặm, quỷ không thể chạm, thần chẳng thể

hại, thập vương² chẳng dám mời. Hễ cầu con cái, kéo dài thọ mạng, dứt khỏi bệnh tật, tiêu tai giải nạn, lập công danh, an nhà cửa, tính sự nghiệp, cầu tài vật, thậm chí giải oán kết, độ hương linh thì không gì là không linh nghiệm; không chỉ tự mình được phước, gia đình cũng được nhờ ân. Người biết tin Phật niệm Phật là có đại thiện căn, đại phước đức, Phật A-di-đà thường trụ trên đỉnh đầu, phóng đại quang minh, ngày đêm nhiếp hộ, chư Phật hộ niệm, Bồ-tát theo bên, thiên thần hộ vệ, thổ thần kính mộ, tiêu tai giải nạn, hết bệnh sống lâu, gặp dữ hóa lành, gặp nạn được an, tiêu trừ

² Thập vương:

1. Tân Quảng vương, 2. Sở Giang vương,
3. Tống Đế vương, 4. Ngũ Quan vương,
5. Diêm-la vương, 6. Biển Thành vương,
7. Thái sơn phủ quân, 8. Bình Đẳng vương,
9. Đô Phất vương, 10. Chuyển Luân vương.

nghiệp chương, tăng trưởng phước tuệ, hiện đời thường được an ổn lợi lạc, lâm chung vãng sanh Cực Lạc Bảo độ.

(Trích từ lời tựa *Niệm Phật cảm ứng lục*, quyển 1)

PHỤ LỤC 4

BẤT LUẬN THẾ NÀO

Pháp sư Huệ Tĩnh

Bất luận thế nào, Di-đà cứu độ, giống như kim cang, không bao giờ đổi.

Bất luận thế nào, Di-đà nhớ ta, như mẹ nhớ con, chẳng bao giờ lìa.

Bất luận thế nào, Di-đà lúc nào, cũng ở bên ta, chẳng hề chán ghét.

Bất luận thế nào, chúng sanh tạo ác, mong muốn Di-đà, đều được cứu độ.

Bất luận chúng sanh, ô uế bất tịnh, giả dối quanh co, thế nào đi nữa, Di-đà cứu độ, chẳng hề thay đổi.

Bất luận chúng sanh, tham sân oán ghét,
ngu si cuồng ác, thế nào đi nữa, Di-đà cứu
độ, không hề đổi thay.

Bất luận chúng sanh, tội sâu chướng
nặng, khổ não dầy dầy, thế nào đi nữa, Di-
đà cứu độ, chẳng hề đổi thay.

Bất luận chúng sanh, ngũ nghịch báng
pháp, tu hành khuyết phạm, thế nào đi nữa,
Di-đà cứu độ, không hề đổi thay.

Vì có Di-đà, khiến người an tâm, khiến
người hy vọng, khiến người lương thiện.

Bởi vì bất luận thế nào! Bất luận thế nào!

Nam-mô A-di-đà Phật, chắc chắn được
cứu độ!

Nam-mô A-di-đà Phật, chắc chắn được
cứu độ!

SÁCH TÙY THÂN – HỆ GIÁO NGHĨA

MÃ SÁCH 編 號	TÊN SÁCH 書 名
BT01	TÔNG CHỈ TÔNG TỊNH ĐỘ 淨土宗宗旨
BT02	MỤC ĐÍCH CỦA ĐỜI NGƯỜI 人生之目的
BT03	TIẾNG GỌI CỦA ĐỨC PHẬT A-DI-ĐÀ 彌陀的呼喚
BT04	NIỆM PHẬT CHẮC CHẴN VẮNG SANH 念佛必定往生
BT05	NIỆM PHẬT MỘT MÔN THÂM NHẬP 念佛一門深入
BT06	NGHI THỨC NIỆM PHẬT SIÊU ĐỘ 念佛超薦儀軌